

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/41/2016
Identifikačné číslo spisu:	1212010779
Dátum vydania rozhodnutia:	15.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1212010779.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného F. U. pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 4. júna 2015, sp. zn. 4 To 21/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. U. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 6. novembra 2014, sp. zn. 4 T 119/2012, bol obvinený F. U. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že dňa 21. júla 2006 v pobočke S., a.s., na M., v úmysle získať úver predložil pracovníčke S., a.s., Mgr. O. O. žiadosť o flexihypotéku vo výške 6 700 000 Sk a zároveň k žiadosti preto, aby splňal všeobecné podmienky na poskytnutie úveru predložil nepravdivé potvrdenie o výške daňovej povinnosti zo dňa 19. júla 2006, pričom jeho žiadosť o poskytnutie úveru bola zamietnutá a k vyplateniu úveru nedošlo len preto, lebo pri kontrole podkladov, ktoré poskytol, tak pracovníci S., a.s., N. zistili, že podklady požadované k splneniu podmienok pre poskytnutie úveru boli nepravdivé.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 222 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. a podľa § 39 ods. 1 trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti predmetnému rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení obvinený odvolanie, ktoré následne odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku uviedol, že skutkové závery prvostupňového súdu si vo všetkých bodoch osvojil a konštatoval, že dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, boli vyhodnotené v súlade so zákonom. Druhostupňový súd uviedol, že okresný súd správne postupoval pri rozhodovaní vo výroku o treste a nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4 To 21/2015, zo dňa 4. júna 2015 podal obvinený F. U. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinený vo svojom dovolaní poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa považuje za nesprávne.

Obvinený poukázal na ustanovenia § 222 ods. 1 Tr. zák., § 368 ods. 1 Tr. por., § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a uviedol, že k naplneniu zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu úverového podvodu sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel už v čase dojednávania úveru konal v úmysle vypožičané peniaze vôbec nevrátiť, alebo nevrátiť ich v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza veriteľa do omylu so spôsobením škody.

Obvinený ďalej vo svojom dovolaní poukázal na skutočnosť, že on sám úver nežiadal a z výpovede svedkyne D. jednoznačne vyplýva, že ona zanesla doklady potrebné k úveru do banky spolu s P., a preto mu nie je zrejmé, na základe akých skutočností a dôkazov dospeli súdy k záveru, že v daný deň bol on v banke. Z daného pohľadu považuje obvinený rozhodnutia súdov za nepreskúmateľné a neprípustné, nakoľko v ich obsahu absentuje odôvodnenie, akými úvahami sa riadili pri svojej rozhodovacej činnosti.

S poukázaním na výpoveď svedkyne D. obvinený uviedol, že prvostupňový súd sa náležite nevysporiadal s touto skutočnosťou, keď len skonštatoval, že výpoveď spomínanej svedkyne vyhodnotil ako nepravdivú a nevierohodnú, pretože svedkyňa O. jej výpoveď nepotvrdila, avšak z výpovede O. jednoznačne vyplynulo, že obvineného fyzicky stretla a komunikovala s ním.

Obvinený ďalej poukázal na to, že nebol akceptovaný jeho návrh na vypočutie svedka P.. Výsluch predmetného svedka považuje obvinený za podstatný a zásadný, pričom práve svedok P. by mohol objasniť všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré sú obvinenému kladené za vinu, pričom bol to práve svedok P., ktorý požiadal obvineného o pomoc. Obvinený uviedol, že má dobrú povesť a vedie riadny život a nemal vedomosť o tom, že žiadateľom úveru, by mal byť on sám a taktiež nemal záujem tento úver získať.

Ďalej obvinený v rámci dovolania spochybnil postup prvostupňového súdu s poukázaním na jeho prítomnosť v banke v čase vybavovania predmetného úveru, s čím sa súd jednoznačne nevysporiadal, pričom má za to, že v rámci vykonaného dokazovania nebolo preukázané ani dojednávanie úveru, ani úmysl spôsobiť veriteľovi škodu.

S poukázaním na zásadu „in dubio pro reo“ obvinený uviedol, že v danom prípade nie sú pochybnosti o tom, že jednak neboli vykonané všetky dostupné dôkazy a tie dôkazy, ktoré vykonané boli, zakladajú dôvodné a rozsiahle pochybnosti o jeho vine, ktoré sa doposiaľ nepodarilo odstrániť, a preto ich mal súd vyhodnotiť podľa zásady „in dubio pro reo“.

V závere svojho dovolania obvinený uviedol, že nevypočutý svedok A. P. je obžalovaný vo viacerých trestných konaniach, ktorých predmetom je konanie v rozsahu úverových podvodov, o čom však obvinený nemal vedomosť. Obvinený uviedol, že ak nedošlo k vypočutiu svedka P., nemôže byť voči nemu vyvedená zodpovednosť.

Obvinený vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v časti § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., v zmysle §

386 ods. 2 Tr. por., zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava II a podľa § 388 vrátil vec Okresnému súdu Bratislava II, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril krajský prokurátor v Bratislave, ktorý uviedol, že obsah dovolania je úplne totožný s obsahom odvolania, ktoré podal obvinený dňa 12. mája 2015 na Okresnom súde Bratislava II.

Krajský prokurátor ďalej uviedol, že s námietkami uvedenými v odvolaní ako aj s tými istými, ktoré sú uvedené v dovolaní sa v celosti vysporiadal Krajský súd v Bratislave v uznesení, sp. zn. 4 To 21/2015, zo 4. júna 2015, ktorým zamietol odvolanie F. U. a jeho obhajcu, pričom podrobne rozviedol, aké konkrétne námietky mali obvinený a jeho obhajca proti rozhodnutiu prvostupňového súdu a aké konkrétne dôkazy vyvracali nimi prezentovanú obranu. Zároveň poskytol kvalitné vyhodnotenie zisteného skutkového stavu veci, a to práve s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, pričom to nemožno povedať o argumentoch dovolania a obídiení skutočnosti, že pravosť podpisu obvineného na žiadosti predkladanej bankovému ústavu overil znalec z odboru písomoználectva obhajcom.

Prokurátor v závere poukázal na zásadnú skutočnosť, že obvinený v dovolaní namieta na základe dôkazov nesprávne zistený skutkový stav a závažné porušenie ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, preto navrhol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko nebol naplnený dovolací dôvod, ako ho uviedol obvinený.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolací súd nemôže skúmať a spochybňovať skutkové zistenia tak, ako ich

namieta obvinený vo svojom dovolaní a ani prostredníctvom tohto dôvodu nemožno nahrádzať iné mimoriadne prostriedky ako napríklad obnovu konania. Dovolanie preto nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ktoré urobil okresný a krajský súd pri svojom rozhodovaní.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť len nesprávne právne posúdenie ustáleného skutku v skutkovej vete súdmi prvého a druhého stupňa, alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

S poukázaním na naplnenie subjektívnej stránky predmetného trestného činu je potrebné poukázať na skutočnosť, že motív obvineného a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky obvineného, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu. Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa (ZSP 40/2010).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že námietky obvineného spochybňujúce hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, ako aj nevypočutie svedka P. a nezakladajú žiadny dovolací dôvod. Dôvodom nevypočutia svedka P. a následným prečítaním jeho výpovede sa v dostatočnej miere vysporiadal odvolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálil okresný a krajský súd, pričom nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Ťažiskom dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho závery môže dopĺňať, upravovať, alebo meniť iba súd odvolací s poukázaním na ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. a § 326 ods. 2 Tr. por.

S poukázaním na námietku obvineného v prípade nepoužitia zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., je potrebné uviesť, že použitie predmetnej zásady prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Konajúce súdy postupovali správne, keď uvedenú zásadu v konaní neaplikovali a je potrebné zdôrazniť, že použitie uvedenej zásady nezakladá dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v konaní nebol naplnený dovolací dôvod uvedený obvineným v dovolaní v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného F. U. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.